

दघ

दग्धरुहः, पुं, (दग्धोऽपि रोहतीति । रुह + कः ।) तिजकट्टचः । इति राजनिर्घण्टः ।
 दग्धरुहा, स्त्री, (दग्धापि रोहतीति । रुह + कः टाप् ।) दग्धाट्टचः । इति राजनिर्घण्टः ।
 दग्धा, स्त्री, (दह्यते स इव या । दह + क्तः । ततटाप् ।) स्थिताकां दिक् । इति मेदिनी ।
 रे. ७ । ट्टचविशेषः । कुग्रह इति ख्यातः । तत्पर्यायः । दग्धरुहा २ दग्धिका ३ ख्ये-
 रुहा ४ रोमशा ५ कर्कशदला ६ भस्मरोहा ७ सुदग्धिका ८ । अस्या गुणाः । कटुत्वम् । कषायत्वम् । उष्णत्वम् । कफवातनाशित्वम् । पित्तप्रकोपनत्वम् । चटरानजरीपनत्वम् । इति राजनिर्घण्टः । * * *
 मासदग्धा यथा,—शौरचैत्रपौषयोर्द्वितीया एवं ज्येष्ठफाल्गुनयोश्चतुर्थी वैशाखश्रावणयोः षष्ठी आषाढाश्विनयोश्चतुर्थी भाद्रपदाश्रवणयोर्दशमी कार्तिकमाघयोर्द्वादशी । अस्याः प्रमाणं यथा, “द्वितीया मीनघनुषोश्चतुर्थी वृषकुम्भयोः । मेषकर्कटयोः षष्ठी कन्याभिधुनकोऽष्टमी । दशमी टिकके सिंहे द्वादशी मकरे तुषे । एभिर्यातो न जीवेत यदि शंक्रसमी भवेत् ।” अस्याः प्रतिप्रसवो यथा, वैशाखे शुक्ला षष्ठी ज्येष्ठे कृष्णा चतुर्थी आषाढे शुक्लाष्टमी श्रावणे कृष्णा षष्ठी भाद्रे शुक्ला दशमी आश्विने कृष्णाष्टमी कार्तिके शुक्ला द्वादशी अग्रहायणे कृष्णा दशमी पौषे शुक्ला द्वितीया माघे कृष्णा द्वादशी फाल्गुने शुक्ला चतुर्थी चैत्रे कृष्णा द्वितीया । एतत्प्रमाणं यथा,—
 “मेघे दिनेशे वृयुगे न्येने
 यूके घनुःखे कलसे च शुक्ला ।
 कुलीरकन्यालिन्गसायमीन-
 ट्टेषु कृष्णास्तिथयः प्रदग्धाः ॥” * * *
 दिनदग्धा यथा,—रविवारे द्वादशी सोमे एका-
 दशी मङ्गले दशमी बुधे तृतीया वृहस्पतौ षष्ठी शुक्रे पञ्चदशी शनौ सप्तमी । एतत्प्रमाणं यथा, “मासा रुद्रा दिशो रामाः षट्पञ्चमुनयस्तथा । दृग्गन्ते तिथयः सप्त स्रग्मादौः सप्तसप्तभिः ॥” इति ज्योतिःसारसंग्रहः ।
 दग्धिका, स्त्री, (कुतुसिता दग्धा । “कुतुसिते ।” ५ । ३ । ७४ । इति कन् ।) दग्धानम् । षोडश भात इति भाषा । चाची इति ख्याता इति केचिदिति भरतः । तत्पर्यायः । भिस्सटा २ । इत्यमरः । २।६।१६ । भिस्सिटा ३ भिष्मिटा ४ भिष्मिटा ५ भिष्मिका ६ । इति तट्टीकासार-
 सुन्दरी । दग्धाट्टचः । इति राजनिर्घण्टः ।
 दग्धिका, स्त्री, (दग्धा ट्टका ।) भामकम् । इति हारावली । २।१४ ।
 दघ, इ ङागि । अघने । इति कविकल्पद्रुमः । (स्त्री-परं-सकं-सेट् ।) इ, दह्यते । अघनं रचयम् । इति दुर्गादासः ।
 दघ, न घातने । इति कविकल्पद्रुमः । (स्त्री-परं-सकं-सेट् ।) न, दहोति । दघ घाते ।

दग्धः

इति जौमराः पठन्ति । तेन तदर्धकल्पनमेवो-
 चितम् । ततश्च घातनमिति हन्त्वर्थस्य पाक्षिक-
 चुरादिलेन स्वार्थे षौ रूपं हननमित्यर्थः । किञ्च
 हिंसनपाठेनैवेष्टचित्ते घातनपाठो हिंसाप्रि-
 ष्वार्थः स्यात्त वेति काकदन्तान्वेषणवद्विफलं
 जयाणामेव कातन्ताद्यम्भवत्वात् । इति दुर्गा-
 दासः ।
 दग्ध, वृ क तत्पाते । इति कविकल्पद्रुमः । (अघन-
 चुरा-परं-सकं-सेट् ।) तत्पातस्तद्दृक्पातनम् ।
 क, दह्यति दह्यापयति अपराधिनं राजा ।
 इति दुर्गादासः ।
 दग्धः, पुं स्त्री, (दह्यति अनेनेति । दह + घञ् ।
 यद्वा, दान्यत्वनेनेति । दम् + “जमन्तात् डः ।”
 उणां १ । ११३ । इति डः ।) लगुङ् । इत्य-
 मरः । ३ । ३ । ४१ । (यथा, दृष्टयोगप्रदौ-
 पिकायाम् । ३ । ११ ।
 “यथा दह्यतः सर्पो दह्याकारः प्रजायते ॥”)
 तस्य धारण्युवाः । स्वगतः संप्रतिष्ठानत्वम् ।
 श्चतुर्निघनत्वम् । अवलम्बनत्वम् । आशुष्ण-
 त्वम् । भयन्नत्वम् । इति राजवल्गवः । (यथा,
 चिकित्सितस्थाने चतुर्विंशेऽध्याये सुश्रुतेर्नोक्तम् ।
 “पुनः सरोरुपनाजविवाशिशो भवापहम् ।
 अमस्त्रलनदीवन्नं स्वविरे च प्रशस्यते ।
 सत्तोत्साहवत्सलस्यैषैष्यैर्वीर्यैर्विवर्द्धनम् ।
 अवलम्बकराषापि भयन्नं दह्यधारयम् ॥”)
 श्ररणागतसंज्ञादि । यथा,—
 “श्ररणागतसंज्ञायां भूतानामप्यर्द्धिवनम् ।
 बहिर्वेदि च यद्दानं दह्यमित्थिधीयते ॥”
 इति मोक्षधर्मैः ।
 (दह्याकारत्वात् हृत्कारोनामङ्गविशेषः । यथा,
 दृष्टवर्द्धितायाम् । ७३ । ४, ६ ।
 “युवराजदृपतिपत्न्याः सेनापतिदह्यगायका-
 नाश्च ।
 दह्योर्धपञ्चहस्तः समपञ्चकतार्द्धविकारः ॥”
 “अन्वेषाच्च नराणां श्रौतातपवारण्यश्च चतुर-
 षम् ।
 समष्टतदह्युक्तं कर्त्तुं कार्यं तु विप्रायाम् ॥”
 चामरादीनामङ्गविशेषश्च । यथा, तन्नेव ।
 ७२ । ३-४ ।
 “अर्धहस्तप्रमितोऽस्य दह्यो
 हस्तोऽथवारत्त्रिसप्तोऽथवान्यः ।
 नाष्ठाक्षुभात् काञ्चनरूप्यगुभात्
 रत्नेर्विचित्रैश्च हिताय राज्ञाम् ।
 षट्पातपञ्चाशुशवेन्नचाप-
 वितानकुलध्वजचामराणाम् ।
 चापीततन्त्रीमधुकण्ठवर्णा
 वर्षाक्रमेणैव हिताय दह्याः ॥”
 ब्रह्मचारिधार्थ्यजगुडाकारपदार्थः । यथा, देवी-
 भागवते । १ । १६ । ३१ । सुकं प्रति जनक-
 स्योक्तिः ।
 “दह्याजिनकृता चिन्ता यथा तव वनेऽपि च ।
 तथैव राज्यचिन्ता मे चिन्तयानस्य वान वा ॥”

दग्धः

वर्षभेदेन तत्प्रमाणादिकमुक्तम् । यथा, मनौ ।
 २ । ४५-४७ ।
 “ब्राह्मणो वैख्यपालाशौ चक्षिवो वटखादिरौ ।
 पैलवौदुम्बरौ वैश्वो दह्यानर्हन्ति धर्मतः ।
 केशान्तिको ब्राह्मणस्य दह्यः कार्यः प्रमाद्यतः ।
 ललाटस्मितो राज्ञः स्यात् नानासन्तिको विशः ॥
 कृत्तवस्ते तु सर्वे स्युरत्रयाः सौम्यदर्शनाः ।
 अतुद्देगकरा नृणां सत्वचो नासिद्रूपिताः ॥”
 नागनिक्षेपकालीनं स्थानविशेषे, स्त्री । यथा,
 आश्वयधनुर्वेदे ।
 “तियंभूतो भवेद्भामो दक्षिणेऽपि भवेदुजुः ।
 गुल्फौ पार्श्वीयद्वौ चैव स्थितौ पश्चात्कुलान्तौ ॥
 स्थानं दह्यं भवेदेतत् द्वादशाङ्गुलमायतम् ॥”
 दह्यः, पुं, (दह्यत्यपराधिनमनेनेति । दह +
 घञ् । यद्वा, दान्यत्प्रान्तं करोत्यनेन । दम्
 + डः ।) राज्ञां चतुर्थीपायः । (यथा, देवी-
 भागवते । १ । १७ । ३ ।
 “विना दह्यं कार्यं राज्यं करोति जनकः किल ।
 धर्मो न वर्तते लोको दह्येन्न भवेद् यदि ॥”)
 स च त्रिविधः । वधः अर्धयद्वयं वन्धन-
 ताङ्गनादिश्च । इत्यमरटीकाधारसुन्दरी । तत्-
 पर्यायः । साहसम् २ दमः ३ । इत्यमरः । २ ।
 ८ । २१ । (दह्य + भावे घञ् । दहनम् । यथा,
 मनुः । १२ । १९ ।
 “बाग्दह्योऽपि मनोदह्यः कायदह्यस्तथैव च ॥”
 दह्य इवाचरतीति । दह्य + क्तिप् । ततो भावे
 घञ् ।) ऊर्द्धस्थितिः । दाङ्गन इति भाषा ।
 इति सारसुन्दरी ॥ बृहभेदः । (अस्य लक्ष्य-
 मेदादिकं यथा, अग्निपुराणे २४१ अध्याये ।
 “महत्सासंहतौ भागौ दह्यास्ते बहुधा ष्यु ।
 तियंभूतस्तु दह्यः स्यात् भोगोऽग्या ट्ति-
 रेव च ॥
 महत्तः सर्वतोऽस्तिः पृथगृत्तिरसंहतः ।
 प्रदो दृक्कोऽथल्लक्ष्यो वैकुचिरेव च ॥
 प्रतिहः सुप्रतिहश्च ह्येनो विजयसङ्गयो ।
 विशालो विजयः स्रष्टौ स्थूया कथंचनसुखौ ।
 सर्पास्यो वलयश्चैव दह्यभेदाश्च दुर्जयाः ।
 अतिक्रान्तः प्रतिक्रान्तः कस्याथाचैकपक्षतः ॥
 अतिक्रान्तस्तु पक्षान्तां ज्योऽग्यो तद्विपर्यये ।
 पक्षोरस्यैरतिक्रान्तः प्रतिहोऽग्यो विपर्ययः ॥
 स्थूयापक्षो घनुः पक्षो द्विसूयो दह्य ऊर्द्धगः ।
 द्विगुबोऽयन्त्स्यतिक्रान्तपक्षोऽग्यस्य विपर्ययः ॥
 द्विचतुर्दह्य इत्येते त्रया लक्ष्यतः क्रमात् ।
 गोमृषिका हि सचारी शकटो मकरस्तथा ॥”)
 प्रकाहः । अश्वः । कोयः । मयानः । सेन्यम् ।
 कालः । षड्डी इति भाषा । मानभेदः । काटा
 इति भाषा । (“हस्तैश्चतुर्भिर्भवतीह दह्यः ।”
 इति लौकावती ।) चरुांशोः पारिपात्रिकः ।
 (यथा, महाभारते । ३ । ३ । ६८ ।
 “वे च तैरुचराः सर्वे पादोपासं समाश्रिताः ।
 माठराश्चदह्यासांस्तान् वन्देऽश्विचुमाताम् ॥”)
 यमः । अग्निभागः । इति मेदिनी । ६, १६५ पद-